

Այս բերուած տապանաքարերու մեծ մասն եղծուած է, որք Ալի քօսայից բերուած են և են.

« . . . ըթոհես Մխիթար քաջ սնայ. կանկնեցի զխաչս իւր».
(տապանաքարի շուրջը գրուած)

«Բարեխաւսութեամբ . . .

Ո . . . աքելին ջիմս.

Նախ. Հասակա. կամ . . .

Փոխեցայ . . .

Առք . . . կ կար

Բաւք յա . . . »

Ուրիշ մի քարի եզրն բոլորշի գրուած.

« . . . իւն Դաւիթ քահանայ թուականութ. ի թագաւորու . . . »:

Բոլորշու միջավայրն մնացած է իւրաքանչիւր տողի մէջ երկու, երեք, կամ հինգ տառ:

Կուլար գիւղի ժողովուրդն զուարթ է. նա ունի ընտիր յատկութիւն, հիւրասէր է. ժողովրդեան մեծ և փոքրը զիտէ ընտիր առածներ, երգեր, առակներ, հեքեամներ, սրախօսութիւններ. զորս զրի առած եմ և ըստ կարգին պիտի տեսնուի:

Որպէս այլ վայրեր՝ նոյնպէս 1849 թուին անչափելի մարախ զիւղս պաշարած՝ ամբողջ արտերն ոչնչացուցած է. ամպի նման երկինք պատած և արեգական լոյսն խաւարեցուցած է: «Սուրբ ֆակովբայ սարեկն» եկած՝ սպառած է ամբողջ մարախն:

Կուլար գիւղին ¹/₂ քիլոմէթր հիւսիսն կայ Մորենլուկ ուխտատեղին. նաև 1 ժամ յարևելս Ղաթրլու գիւղն և որոյ մօտ գտնուած մի ողի վերան թուխ

Ննջեցելոց վերան դնելու, այլ քառական ծախք անելով թուրք կամ քուրդ գիտի միջեց հին մնացած տապանաքարեր կամ խաչքարեր բերելով իւրեանց Ննջեցելոց վերան ևը գետնդն: